

KNIHOVNA ALGORITMŮ

PB161 PROGRAMOVÁNÍ V JAZYCE C++

Nikola Beneš

23. dubna 2024

Klasické algoritmy

- založena na principu *generického programování* (šablony)
- pracují s iterátory; typicky:
 - dva iterátory (na začátek, za konec) pro vstup
 - jeden iterátor pro případný výstup

Knihovna *ranges* (C++20)

- založena na tzv. *konceptech*
- obecnější pojem *range* – iterovatelný objekt
- „hezčí“ syntax
- možnosti „líného“ zpracování
- lepší skládání algoritmů bez nutnosti uchovávání mezivýsledků

KLASICKÉ ALGORITMY

- funkcionální styl programování v C++
- jednotný způsob práce s různými druhy kontejnerů
- používají iterátory
- typicky dva iterátory pro vstup
 - polouzavřené intervaly
 - iterátor na první prvek vstupu
 - iterátor za poslední prvek vstupu
- typicky jeden iterátor pro výstup
 - na první prvek místa, kam má přijít výstup (je třeba zajistit, že místa je dostatek)
 - nebo speciální iterátor, který automaticky vkládá (tzv. *inserter*)
- různé algoritmy mohou mít různé požadavky na druh iterátorů
 - nebo fungovat různě efektivně podle druhu

Algoritmy `std::find`, `std::find_if`

- první dva parametry – iterátory
- třetí parametr
 - hledaná hodnota (`std::find`)
 - predikát (`std::find_if`)

```
auto it1 = std::find(letters.begin(),  
                    letters.end(), 'q');
```

```
auto it2 = std::find_if(  
    letters.begin(), letters.end(),  
    [](unsigned char c) {  
        return std::isupper(c);  
    });
```

BAD

Co je tady špatně?

```
std::set s = { ... };
```

```
auto it = std::find(s.begin(), s.end(), something);
```

- `std::find` vždy lineárně prochází kontejner
 - používá pouze rozhraní iterátorů
 - neví nic o detailech implementace kontejneru
- metody asociativních kontejnerů jsou efektivnější
 - preferujte je vždy

Doing linear scans over an associative array is like trying to club someone to death with a loaded Uzi. (Larry Wall)

Algoritmus `std::sort`

```
std::vector vec1{ 17, 42, 1, 3, 3, 7, 0 };  
std::sort(vec1.begin(), vec1.end());
```

```
std::vector vec2{ 17, 42, 1, 3, 3, 7, 0 };  
std::sort(vec2.begin() + 1, vec2.end() - 2);
```

```
auto it = std::find(vec2.begin(), vec2.end(), 42);  
std::sort(it, vec2.end());
```

Porovnávání

- implicitně dle operátoru <
- můžeme dodat vlastní funkční objekt (funkci, lambda, ...)

```
std::sort(vec2.begin(), it,  
          [](int x, int y) { return y < x; });
```

```
std::sort(vec2.begin(), vec2.end(),  
          std::greater{ });
```

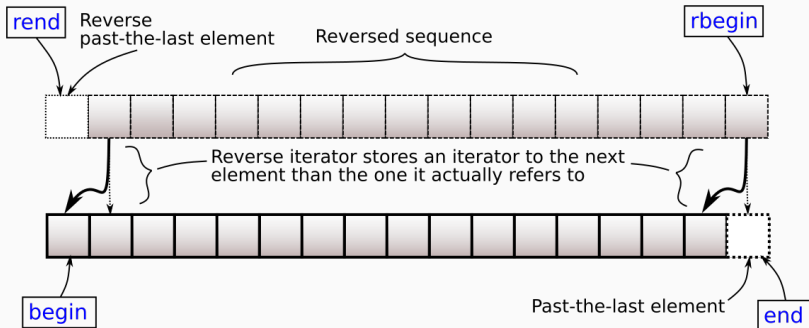
Stabilita

- `std::sort` nemusí být stabilní (typická impl. *introsort*)
- v knihovně existuje i `std::stable_sort`
- podobně existují `stable_` verze některých jiných algoritmů

std::reverse_iterator

- vytváří „obrácený“ iterátor
 - obal (*wrapper*) nad původním iterátorem, jehož ++ volá operátor -- původního iterátoru a naopak
 - ukazuje o jeden prvek před původní iterátor (zachovává polouzavřené intervaly iterátorů)
- u kontejnerů, jejichž iterátory jsou obousměrné
 - `rbegin()` – obrácený iterátor na konec
 - `rend()` – obrácený iterátor před začátek
- příklad použití pro obrácené řazení:
`std::sort(vec.rbegin(), vec.rend())`

`std::reverse_iterator`

zdroj: https://en.cppreference.com/w/cpp/iterator/reverse_iterator

Algoritmus `std::copy`

- zdrojový interval (dva iterátory)
- cílový iterátor – je třeba zajistit dostatek místa

```
std::set s = { 1, 21, -7, 4 };  
std::vector<int> vec;  
vec.resize(7);  
std::copy(s.begin(), s.end(), vec.begin() + 2);
```

`std::inserter`, `std::back_inserter`, ...

- užitečné speciální iterátory, které při zápisu volají metody kontejnerů
 - `std::inserter` volá `insert`
 - `std::back_inserter` volá `push_back`

```
std::copy(s.begin(), s.end(),  
          std::back_inserter(vec));
```

- pro kopírování do kontejnerů je lepší použít přímo metodu `insert` (s přetížením, které bere interval daný iterátory)

```
vec.insert(vec.end(), s.begin(), s.end());
```

Algoritmus `std::copy_if`

- jen objekty splňující daný *predikát*

Algoritmus `std::transform`

- kopírování s modifikací
- jeden vstup, unární funkce – jako `map` v Haskellu
- dva vstupy, binární funkce – jako `zipWith` v Haskellu
 - druhý vstup daný jen jedním iterátorem
 - počet prvků určený prvním vstupem

Algoritmus `std::move`

- jako `std::copy`, ale místo kopírování *přesouvá*
 - pomocí přesouvacího přiřazení

Algoritmy `std::includes`, `std::set_union`, ...

- fungují nad *seřazenými posloupnostmi*
 - `std::set`, ale i třeba seřazený `std::vector`
 - implicitně podle `<`, ale můžeme dodat vlastní porovnání
- posloupnosti s unikátními prvky – množinová sémantika
 - podmnožina, sjednocení, průnik, ...
- posloupnosti s opakujícími se prvky – multimnožinová
 - podmnožina – podposloupnost (ne nutně souvislá)
 - sjednocení – maximum¹ z výskytů
 - průnik – minimum z výskytů
- prvky se primárně berou z „levé“ posloupnosti
 - (stabilní algoritmy)

¹chceme-li všechny výskyty, můžeme použít `std::merge`

Algoritmus `std::fill`

- vyplní zadaný interval zadanou hodnotou

Algoritmus `std::generate`

- vyplní interval výsledky volání zadaného funkčního objektu

Algoritmus `std::iota`

- vyplní interval hodnotami od zadané, s postupným inkrementem

Algoritmy `std::remove`, `std::remove_if`, `std::unique`

- ve skutečnosti *nic nemažou*
- *posunou* (pomocí přesouvacího přiřazení) prvky v zadaném intervalu tak, že ty, co se nemají smazat, zůstanou na začátku
- vrátí iterátor na poslední prvek, co má zůstat
 - prvky za ním jsou *připraveny ke smazání* („vykradené“ přesouváním)
- idiom „erase-remove“
 - nejprve použijeme algoritmus `std::remove` apod.
 - pak zavoláme metodu `erase` kontejneru
 - od C++20 máme `std::erase`, `std::erase_if`, které přesně toto udělají za nás

... a mnohé další

- <https://en.cppreference.com/w/cpp/algorithm>
- *in situ* algoritmy mají většinou verzi `_copy`, která místo modifikace původního kontejneru kopíruje
 - `std::remove_copy`, `std::remove_copy_if`, atd.

Jonathan Boccara "105 STL Algorithms in Less Than an Hour"
<https://www.youtube.com/watch?v=2olsGf6JlKU> (CppCon 2018)

- nemá smysl vynalézat kolo – podívejte se nejprve do knihovny
 - postupem času se naučíte, které algoritmy jsou k dispozici
- zkuste raději použít algoritmus z knihovny než vlastní řešení
 - (pro problémy řešitelné *malým* cyklem **for** to není nutné)
 - menší šance na chyby typu *off-by-one*
 - dost často mohou být efektivnější
 - mnohem jasněji čitelný záměr
(pro člověka znalého knihovny algoritmů, samozřejmě)
- má-li kontejner metodu, která problém řeší, použijte raději tu
 - typicky optimální řešení pro danou implementaci

KNIHOVNA *RANGES*

Klasické algoritmy

- plní svou roli, ale ...
- nemají moc pěknou syntax
 - dost často chceme procházet celý kontejner
 - musíme psát `begin()` a `end()`
- neumožňují kompozici
 - mezivýsledky algoritmů je nutno někde uchovat

Range – iterovatelný objekt

- kontejner
- interval daný dvěma iterátory, iterátorem a počtem prvků, ...
- adaptér iterovatelného objektu, který na jeho prvky *líně* aplikuje nějaký algoritmus
- atd.

Algoritmy používající *ranges*

- ve jmenném prostoru `std::ranges`
- požadavky na iterátory slabší než u klasické knihovny

Vytváření nových *ranges* – pohledy (*views*)

- pohled – lehký, snadno přesouvatelný iterovatelný objekt
- typ ve jmenném prostoru `std::ranges` (název končí `_view`)
- funkční objekty ve jmenném prostoru `std::views`
- zejména tzv. *adaptéry*
 - vytvářejí pohledy nad iterovatelné objekty
 - umožňují kompozici pomocí operátoru `|` (zleva doprava, jako „roura“ (*pipe*) v shellu)

```
namespace ranges = std::ranges
```

- vytvoří alias `ranges`, který zastupuje `std::ranges`
- např. místo `std::ranges::sort` pak můžeme psát jen `ranges::sort`
- doporučení pro použití podobné jako pro `using (namespace)`
 - **nikdy** v hlavičkových souborech, pokud to není v bloku, ve vlastním jmenném prostoru apod.

Obecně

- většina klasických algoritmů má verzi v `std::ranges`
- dají se volat
 - klasicky (iterátory jako parametry)
 - s iterovatelným objektem (místo dvou iterátorů)
- některé mají (nepovinný) parametr: projekce
 - funkční objekt, který se aplikuje na každý procházený prvek, než se na něj algoritmus „podívá“ (příklad: řazení dle klíče)
- místo iterátorů některé vracejí iterovatelné objekty
 - typicky zabalená dvojice iterátorů
 - např. `ranges::remove` vrací interval ke smazání

Řazení – `std::ranges::sort`

- dva nepovinné parametry – porovnání, projekce
 - mají implicitní hodnotu, kterou můžeme zapsat jako `{}`
 - porovnávání – `std::less`
 - projekce – `std::identity`

```
ranges::sort(vec);
```

```
ranges::sort(vec, std::greater{});
```

```
ranges::sort(vec, {},  
    [](int num) { return std::abs(num); });
```

Množinové operace – `std::ranges::set_union` apod.

- tři nepovinné parametry
 - porovnání
 - projekce jednotlivých složek

```
ranges::set_union(m1, m2, std::back_inserter(res));
```

```
auto fst = [](const auto& p) { return p.first; };
```

```
ranges::set_union(m1, m2, std::back_inserter(res),  
                 {}, fst, fst);
```

Obecně

- *pohledy* – lehké iterovatelné objekty
 - snadno přesouvatelné
 - nemusí být kopírovatelné, ale pokud jsou, kopie neznamena kopírování prvků
- typ pohledu v `std::ranges`, s názvem končícím `_view`
 - např. `std::ranges::transform_view`
- funkční objekt v `std::views`, název bez `_view`
 - např. `std::views::transform`
 - kompozice pomocí operátoru `|`
- „líné“ verze modifikujících algoritmů
 - vytvoření pohledu nic nemodifikuje
 - modifikace se děje „za běhu“ při použití pohledu
- jiné užitečné adaptéry iterovatelných objektů

`std::ranges::subrange`

- pohled vytvořený ze dvojice iterátorů

`std::views::iota`

- s jedním parametrem – nekonečná posloupnost generovaná ++
- se dvěma parametry – konečná posloupnost

`std::views::take`, `std::views::drop`

- se dvěma parametry: iterovatelný objekt, kolik prvků
 - **take**: kolik prvků ze začátku vzít
 - **drop**: kolik prvků ze začátku ignorovat
- s jedním parametrem: kolik prvků
 - určený pro kompozici

`std::views::take_while`, `std::views::drop_while`

- místo počtu predikát, dokdy pokračovat

Kompozice adaptérů pomocí operátoru |

- objekt | adaptér je totéž, co `adaptér(objekt)`
- objekt | `adaptér(parametry...)` je totéž, co `adaptér(objekt, parametry...)`
- můžeme takto řetězit více adaptérů
 - přetížený operátor | je asociativní, tedy zejména `adaptér1 | adaptér2` vytvoří nový adaptér

`std::views::transform`

- líně modifikuje prvky

`std::views::reverse`

- líně obrací iterovatelný objekt
- (jako použití `std::reverse_iterator`)

`std::views::filter`

- líně filtruje prvky dle zadaného predikátu

```
std::views::elements<N>
```

- jako `std::get<N>` na každém prvku

```
std::views::keys, std::views::values
```

- aliasy pro `std::views::elements<0>`,
`std::views::elements<1>`
- vhodné např. pro použití s `std::map`

Pohledy **nemusí být** jen pro čtení

- závisí na tom, jak vznikly
- pohled do modifikovatelného kontejneru umožňuje měnit prvky
- chceme-li znemožnit modifikaci
 - konverze kontejneru na `const` referenci
 - ideálně pomocí `std::as_const`

Další operace s pohledy

- závisí na kontejneru uvnitř a na typu adaptéru
- `front()`, `back()`, operátor `[]`
- přímý pohled do kontejneru: vrací referenci
- líný algoritmus (např. `transform`): vrací hodnotu

*You have all these algorithms at your disposal. Learn them. You'd be surprised at how often a **rotate** comes up in real code.*

(Sean Parent)

<https://www.youtube.com/watch?v=qH6sSOOr-yk8>

(8:30–18:30)